

РЕШЕНИЕ

№ 6595

гр. София, 07.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 17.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **3753** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 156 и сл. от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на Д. Д. Х. от [населено място], ул. П. войвода“ № 25, чрез адв. Б. В. от САК, против Ревизионен акт (РА) № Р-22221718008085-091-001/20.09.2019 г., поправен с РА за поправка № П-22221719168887-003-001/11.10.2019 г., издадени от И. М. Р. – орган възложил ревизията, и Д. Н. К. - ръководител на ревизията, потвърден изцяло с Решение № 409/16.08.2020 г. на директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" (ОДОП) С. при Централно управление (ЦУ) на Национална агенция за приходите (НАП).

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на РА поради неправилно приложение на материалния закон. Обосновава се защитна теза, че не е изпълнен фактическият състав, регламентиран в чл. 19 ДОПК. Не се оспорва факта, че Д. Д. Х. през ревизирания период е бил управител на дружеството „Неостил ООД. Оспорват се останалите елементи на отговорността по чл. 19 ДОПК – отклоняване на средства, възприети от органите като „скрито разпределение на печалба“ по смисъла на § 1, т. 5, б. „а“ от ДР на ЗКПО; наличие на причинно-следствена връзка между поведението на управителя и невъзможността да бъде събрано публичното вземане от главния длъжник. Твърди се, че размерът на публичните задължения на дружеството не е установен нито с РА, нито с декларации обр. 1 и 6. Акцентира се на субсидиарния характер на отговорността по чл. 19 ДОПК, като се посочва, че „Неостил“ ООД има вписан капитал, който надхвърля размера на задълженията му. Освен това приходните

органи не били предприели каквито и да било действия за събиране на вземанията си от главния длъжник. Възражава се и срещу включването на лихвите по главното задължение. По тези и допълнително изложени в с.з. и писмена защита доводи, се претендира отмяна на оспорения РА, поправен с РАПРА и потвърден от административната инстанция. Към жалбата са приложени като доказателства извлечение от сметка 501 за 2014 г. и 2015 г., извлечение от сметка 503 за 2014 г., 2015 г. и 2016 г., ежемесечни рекапитулации по видове плащания, които документи са представени като електронен образ на оптичен диск.

Ответникът – директорът на Дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП, в с.з. чрез юрк. К. и допълнително в писмени бележки, оспорва основателността на жалбата. Моли за присъждане на разноски по делото във вид на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София-град, III отделение, 75 състав, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Началото на ревизионното производство е поставено със Заповед № Р-22221718008085-020-001/20.12.2018 г. (л. 32), издадена от И. М. Р. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Ревизии към дирекция „Контрол“ при Териториална дирекция на НАП – С., с която е възложена ревизия на Д. Д. Х. за установяване на отговорността му за задълженията на „Неостил“ ООД по видове и периоди: Отговорност за данък върху доходите на ФЛ - свободни професии, граждански договори и др. за периода от 01.07.2015 г. до 30.09.2015 г.; отговорност за Данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения за периода от 01.12.2014 г. до 31.08.2016 г.; отговорност за Вноски за здравно осигуряване - за осигурители за периода от 01.04.2014 г. до 31.10.2016 г.; отговорност за ДОО - за осигурители за периода от 01.03.2014 г. до 31.10.2016 г.; отговорност за Универсален пенсионен фонд - за осигурители за периода от 01.04.2014 г. до 01.10.2016 г.; отговорност за данък върху доходите на ФЛ - свободни професии, граждански договори и др. за периода от 01.04.2016 г. до 30.09.2016 г.; отговорност за Данък върху добавената стойност за периода от 01.01.2015 г. до 30.09.2016 г. Заповедта е връчена на пълномощник на ревизираното лице на 30.11.2019 г. (л. 40) съгласно приложено към преписката пълномощно (л. 48 от пака-приложение № 2).

Първоначалната заповед е изменена с последващи такива с № Р-22221718008085-020-002/29.03.2019 г. (л. 29) и № Р-22221718008085-020-003/25.04.2019 г. (л. 26).

В хода на ревизията е установено, че непогасените задължения на „Неостил“ ООД по подадени данъчни декларации, ведно с лихвите за просрочие, са в размер на 66 589,98 лв. Задълженията са за периода, през който проверяваното лице е било управител на дружеството. Основната дейност на дружеството е реклама, консултации, провеждане на семинари и обучения.

На основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3 ДОПК на ревизираното лице е изпратено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от ЗЛ с изх. № П-2222171753072-040-001 от 08.11.2017 г., връчено на 06.12.2017 г. (л. 409 – 410 от папка-приложение № 3). Изискани са заверени копия на всички издадени и получени от „Неостил“ ООД фактури за ревизирания период 01.03.2014г.-31.10.2016г., респ. счетоводни регистри, в които са отразени; трудови договори, разчетно-платежни ведомости за работни заплати за периода; договори, оферти, приемателно-предавателни протоколи, отчети, доклади, складови разписки и друга търговска документация, свързана с изисканите

по фактури; извлечения от банковите сметки на дружеството за ревизирания период; годишни и месечни оборотни ведомости за ревизирания период; счетоводни регистри на сметките от гр. 50 - каса и банка; договор за управление, сключен; предварителен договор, нотариален акт за покупко-продажба на сгради и поземлени имоти, както и платежни документи относно покупко-продажба на недвижими имоти, собственост на „Неостил“ ООД; пълномощни, издавани на други лица във връзка с управлението на дружеството, опериране с парични средства и други дейности.

На основание чл. 56, ал. 1 ДОПК са изискани и писмени обяснения от ревизираното лице за установяване на следните обстоятелства: по какви критерии са избрани доставчиците да извършат доставките на стоки и услуги на управляваното от лицето дружество; какви действия са предприети по събиране на вземанията на дружеството, вкл. по съдебен път; къде са съхранявани наличните парични средства на дружеството и кои лица са се разпореждали с тях; кое лице е подписвало Справките декларации по ЗДДС за ревизираните данъчни периоди; кой е подписвал трудовите договори на работниците; кой е титуляр на електронния подпис, чрез който са подадени данните по Декларация 1 и 6 по електронен път към НАП; кой е бил отговорен и е подписвал платежните нареждания за внасяне на данъци и задължителни осигурителни вноски към НАП.

Констатирано е, че в указания срок не са постъпили изисканите документи и писмени обяснения.

Изготвено е искане за представяне на информация от трети лица с № П-2222171753072-041-001/11.01.2018 г., връчено на „Неостил“ ООД. В отговор са представени банкови извлечения от банковата сметка на дружеството в „Пиреос банк“ АД в лева с № [банкова сметка]. Техни заверени копия са приложени в папка-приложение № 2 и № 3 от делото. Въз основа на тях органите по приходите са констатирани извършени от ревизираното лице тегления на суми от сметката на дружеството, подробно описани по дата и размер в РД, с които лицето се е разпоредило, като е препятствало плащането на данъчните задължения. Общата стойност на извършените тегления и покупки чрез ПОС терминал е в размер на 243 635 лв.

Установено е, че за периода от 01.03.2014 г. до 31.10.2016 г., през който ревизираното лице е управител на „Неостил“ ООД, са подавани декларации без да е внасян дължимия данък и осигурителни и здравни вноски. Срещу дружеството имало образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2016 г. В хода на изпълнителното производство не са събрани суми за погасяване на задължението, като към датата на издаване на РД невнесените задължения за ДДС, ДДФЛ, ЗО, ДОО и УПФ са в размер общо на 72 356,86 лв., в т.ч. главница 51 703.36 лв. и лихви - 20 653.50 лв. Констатирано е, че „Неостил“ ООД не притежава имущество, върху което да се насочи принудително изпълнение.

В хода на ревизията са съобразени високите финансови резултати на "Неостил" ООД, декларирани по ГДД по чл. 92 от ЗКПО: за 2014 г. - счетоводна печалба 25314,60 лв., за 2015 г. - печалба 0.00 лв., за 2016 г. - счетоводна печалба 12273,74 лв., за 2017 г. - счетоводна печалба 12937,9 лв., въз основа на които е прието, че дружеството не е било в затруднено финансово положение. Прието е, че реализираната и декларирана печалба превишава задълженията на дружеството, но с тази печалба същите не са погасени, а паричните средства са отчуждени от управителя за негова лична облага. Анализирани са и счетоводните баланси на главния длъжник към 31.12.2015 г. и към

31.12.2016 г., като след съпоставка са отразени съответните повишения и нараствания на вземанията от клиенти, задълженията към доставчици и придобиването на ДМА. Констатирано е, че за 2015 г. касовата наличност е в размер на 0.00 лв. Формиран е извод, че изтеглените от управителя парични средства не са внесени в касата на дружеството, с тях не са закупени активи, което било доказателство, че паричните средства са акумулирани от ревизираното лице за лични нужди. С тези си действия управителят недобросъвестно препятствал установяването и последващо събиране на данъци, което сочело наличие на причинно-следствена връзка между умишлените действия на лицето и последицата от тях - невъзможност да се съберат дължимите данъци.

Обобщено е, че е доказан фактическият състав по чл. 19, ал. 2 ДОПК за реализиране на отговорността на управителя Д. Д. Х. по отношение на декларираните задължения по СД по ЗДДС, ДДФЛ по ЗДФЛ и за осигурителни и здравни вноски и декларации обр. 6 на дружеството "Неостил" ООД.

Горните констатации и изведените въз основа на тях фактически и правни изводи и предложения във връзка с облагането, са обективирани в съставения в срока по чл. 117, ал. 1 ДОПК Ревизионен доклад - Р-22221718008085-092-001/21.06.2019 г., връчен електронно на 24.06.2019 г.

На 22.07.2019 г., след изтичане на срока по чл. 117, ал. 5 ДОПК ревизираното лице е поскало нова проверка на документите, свързани с дейността на „Неостил“ ЕООД. В тази връзка с изготвен протокол № 1595699/01.08.2019 г. (л. 89 от папка-приложение № 2). От неговата констативна част се установява, че са били прегледани оригинални документи на дружеството, намиращи се при пълномощника С. М., а именно фактури за покупка на храна, напитки, наем и такива, издадени във връзка с хотелско настаняване. От ревизираното лице е изискано допълнително да бъдат представени счетоводни справки за движението и салдата по сметките, свързани с неразпределената печалба и печалбата за текущата година. В указания срок такива не били представени.

Ревизията е приключила с издаване на оспорения РА № Р-22221718008085-091-001, връчен лично на ревизираното лице на 26.09.2019 г. (л. 99), впоследствие поправен с РА № П-22221719168887-003-001 за отстраняване на допуснатата фактическа грешка в частта по ЗДФЛ, изразяваща се в дублиране на задължения за периодите м. 08.2015 г., м. 09.2015 г., м. 04.2016 г. до м. 08.2016 г. Актът за поправка не е обжалван и е влязъл в сила.

След проведено административно обжалване, в срока по чл. 155, ал. 1 ДОПК, е постановено Решение № 409/16.03.2020 г., с което директорът на Дирекция "ОДОП" С., концентрирайки повдигнатият пред него правен спор досежно законосъобразността на РА, поправен с РАПРА, и след анализ на фактическият състав и правна характеристика на отговорността по чл. 19 ал. 2 ДОПК, е приел жалбата за допустима, но неоснователна. Решението е връчено на лицето на 19.03.2020 г. по електронен път (л. 25). Жалбата до съда е подадена чрез органа на 30.03.2020 г., видно от придружаващия я пощенски плик (л. 16).

В хода на съдебното производство от жалбоподателя са представени и приети като доказателства по делото – фактури и касови бонове, представени на оптичен диск, които вещото лице по назначената от съда основна и допълнителна експертиза е работило, за да даде отговор на поставените от жалбоподателя въпроси във връзка със счетоводната отчетност на „Неостил“ ООД и изразходването на паричните средства от

банковата сметка на дружеството през периода 2014 – 2016 г. Във връзка с направеното от процесуалния представител на ответника оспорване на заключението, на вещото лице беше възложено на експерта да допълни експертизата, като извърши анализ и съпостави с ГФО за 2015 г. сумите от сметките дали са пренесени и отбелязани в ГФО, както и да представи в табличен вид прихода и разхода, като в отделни графи посочи изтеглените суми от банковата сметка, внесените в касата на дружеството и извършения разход с отразяване на касовия бон, ако е налице такъв. Изводите на вещото лице ще бъдат обсъдени и съобразени в съвкупност с останалите доказателства по делото.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена срещу годен за обжалване административен акт, от процесуално легитимирано лице и в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК, с оглед на което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът проверява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

С оглед представените по делото доказателства съдът намира, че обжалваният акт е издаден от органи по приходите, разполагащи с материална компетентност. Съгласно чл. 119, ал. 2 ДОПК ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията. В случая видно от Заповед № Р-22221718008085-020-001/20.12.2018 г., ревизията на дружеството – жалбоподател е възложена от И. М. Р. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Ревизии към дирекция „Контрол“ при Териториална дирекция на НАП – С., оправомощен на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК със Заповед № РД-01-803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С. (л. 17, т. 9, Раздел I). РА е издаден от органът, възложил ревизията, и определеният със ЗВР ръководител на ревизията – Д. Н. К., т. е. от лицата, посочени в чл. 119, ал. 2 ДОПК. Към административната преписка са приложени и доказателства за квалифициран електронен подпис на длъжностните лица.

Спазени са изискванията за форма и съдържание на издадените от органите по приходите ЗВР, РД и РА - съответно по чл. 113, ал. 1, чл. 117, ал. 1 и чл. 120, ал. 1 ДОПК. Актовете са връчвани на ревизираното лице, което е могло да се запознае със съдържанието им и да защити правата си. В РА са посочени фактически и правни основания за издаването му, изложени подробно както в акта, така и в съставения ревизионен доклад, представляващ неразделна част от него.

Не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до незаконосъобразност и необосноваване на РА. Видно от представените по делото разписка за връчване и пълномощно от жалбоподателя, последният е надлежно уведомен чрез представителя си С. М. за издадената заповед за възлагане на ревизия, както и за последващите изменящи я такива. В хода на ревизионното производство доказателствата са събирани по предвидени в ДОПК способности. На основание чл. 37, ал. 3 ДОПК на ревизираното лице е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения. Изискани са документи и от главния длъжник „Неостил“ ООД. Всички събрани и приобщени към ревизионната преписка документи са подробно

описани в РД. Съставени са съответните протоколи. Ревизириания субект е надлежно уведомен за резултатите от извършената ревизията, като му е предоставена възможност за писмено възражение и доказателства във връзка с констатациите и изводите, обосновали предложените размери на задълженията.

По материалната законосъобразност на РА:

Съгласно чл. 19, ал. 2, т. 1 ДОПК, въз основа на който е ангажирана отговорността на жалбоподателя (независимо, че липсва цифрово изписване на точка 1-ва, но това следва от фактите по делото), управител, член на орган на управление, прокуррист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, ал. 1 и 2 носи отговорност за непогасените задължения на юридическото лице, когато недобросъвестно извърши едно от следните действия, в резултат на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са погасени задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски – извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество, включително предприятието, на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително

В случая отговорността на жалбоподателя е ангажирана по втората хипотеза– недобросъвестно извършени тегления на парични суми от банковата сметка на „Неостил“ ООД с характер на „скрито разпределение на печалба или дивидент.

За да се реализира отговорността по чл. 19, ал. 2, т. 1 ДОПК е задължително и необходимо кумулативното наличие на няколко предпоставки: 1) субект на отговорността да е физическо лице, имащо определено качество в органите на управление на юридическо лице; 2) юридическото лице да е задължено лице по чл. 14, т. 1 и 2 ДОПК, т. е., да е носител на задължението за данъци или задължителни осигурителни вноски или да е задължено да удържа и внася данъци или задължителни осигурителни вноски лице; 3) физическото лице недобросъвестно да е извършило разпоредителна сделка – плащания в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата; 4) като резултат от недобросъвестното разпореждане да е намаляло имуществото на задълженото лице и това да е причина да не са погасени задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски.

В конкретния случай е безспорно установено, че в периода 01.03.2016 г. – 31.10.2016 г. Д. Д. Х. е бил управител на "Неостил" ООД, т. е. доказан е първият елемент от фактическия състав на нормата.

Осъществена е и втората предпоставка – посредством служебна справка за общите задължения на „Неостил“ ООД, които подлежат на разпределение от публичен изпълнител (л. 176 и сл. от папка-приложение № 3) е установено, че дружеството има задължения, за които е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2016 г., като през периода, през който лицето е било управител са подавани декларации, без да е внасян дължимия данък и осигурителни и здравни вноски. Невнесените задължения относими към релевантния период общо за ДДС, ДДФЛ, ЗО, ДОО и УПФ са в размер на 70153,12 лв., в т.ч. и лихви, като размерите на отделните задължения по периоди са посочени в РД и същите съответстват на изготвената служебна справка. Дублиранията в частта за Данък върху доходите от трудови и приравнените на тях трудови правоотношения за м. 08.2015 г., м.09.2015 г., м. 04.2016 г., м. 05.2016 г., м.06.2016 г., м. 07.2016 г. и м. 08.2016 г., ведно с отразяване на лихвата за м. 11.2015 г. са отстранени с РАПРА.

Относно третата предпоставка – съдът намира, че фактът на парични плащания от имуществото на дружеството, представляващо скрито разпределение на печалба, не е доказан по делото. Не се установява, че жалбоподателят е реализирал действията, описани в чл. 19, ал. 2, т. 1 ДОПК. Този факт подлежи на пълно и главно доказване от страна на органите по приходите при издаването на ревизионния акт по чл. 21, ал. 1 ДОПК. Съгласно § 1, т. 5, б. "а" от ДР на ЗКПО скрито разпределение на печалба са сумите, несвързани с осъществяваната от данъчно задълженото лице дейност или превишаващи обичайните пазарни нива, начислени, изплатени или разпределени под каквато и да е форма в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица, с изключение на дивидентите по т. 4, б. "а" и "б" от допълнителните разпоредби на същия закон, които се отнасят до доходи от акции и дялови участия и начислени разходи за лихви. В случая по делото липсват преки доказателства за извършено плащане в пари от банковите сметки на дружеството *в полза на Д. Х.* Липсват и доказателства, в това число и косвени такива, че паричните суми, описани в РД, са постъпвали под каквато и да е форма в патримониума на ревизираното физическо лице или че е налице нарастване на неговото лично имущество. Този извод следва и от приетата без възражения основна и допълнителна съдебно-счетоводна експертиза, която е установила счетоводните операции във връзка с извършените от банковата сметка на дружеството тегления и покупки. Потвърдено е счетоводното им отразяване в сметките на каса 503 и 501 „Разплащателна сметка“, приложени с жалбата на електронен носител, като в Приложение № 1 са описани счетоводните записвания във връзка със заприхождаването на получените стоки и услуги. Вещото лице е установило, че разходите за тях са заплатени в брой, с издаден касов бон. В тази връзка следва да се посочи, че при наличието на касов бон, удостоверяващо извършеното плащане в брой, то не е необходимо да бъдат представяни и приходни касови ордери, каквото е становището на ответника в писмените му бележки, т.к. липсва такова нормативно изискване (подобно на регламентираното в отменената Наредба № 2 за отчитане на касовите операции в социалистическите организации). Фактурата – първичният документ, в който е записано името на лицето, изплатило сумата, и касовият бон, прикрепен към нея са достатъчни да се кредитира сметка 501 и с това съдът намира, че не се нарушават счетоводните принципи съгласно Закона за счетоводството.

Несподелима е тезата на ответника, че обратното връщане на парите в касата следвало да се докаже с първичен счетоводен документ, какъвто бил приходният касов ордер. Приходните касови ордери в случая не са такива по смисъла на чл. 7, ал. 1, т. 1 ЗСч (отм., действал към момента на документиране на разходите), респ. и чл. 6, ал. 1, т. 1 от действащия понастоящем ЗСч. Те са вторични счетоводни документи, защото не съдържат информация за конкретната сделка и не илюстрират плащането за закупените стоки и материали. Те са носители на обобщена информация, която се получава от първичните счетоводни документи.- чл. 6, ал. 1, т. 2 ЗСч (отм.) - фактурата и касовият бон. Съдът намира, че в случая органите по приходите надценяват юридическата стойност на тези документи, прилагайки неправилен формализъм при преценка на доказателствата за релевантните факти.

Следва да се посочи, че оправдателните документи за извършените текущи плащания не са представени едва в съдебното производство, както неправилно се твърди от процесуалния представител на ответника в с.з., а още в хода на ревизията, макар и в по-късен момент - след съставяне на РД. Видно от протокол № 1595699/01.08.2019 г.,

на ръководителя на ревизиращия екип са представени от страна на упълномощено лице - С. М., покупни и продажни фактури (неописани в протокола), за които е посочено, че са свързани с хотелиерската дейност на „Неостил“ ООД. Тези фактури са игнорирани от съставителите на РА и не са анализирани при издаване на акта. В хода на съдебното производство, с молби от 15.04.2022 г. и 17.04.2022 г., са приложени по делото, на електронен носител, фактури за покупки на различни по вид и количества материали, стоки и услуги, заедно с касови бонове към тях. Тези документи, както и счетоводните регистри на сметки 501 и 503, са изследвани от вещото лице по ССЧЕ, като след отразяване на направените в брой плащания и записванията във връзка със заприхождаването на получените стоки и услуги, експертът е дал заключение, че за релевантния период 18.08.2015 г. – 31.12.2015 г. от банковата сметка на „Неостил“ ООД са изтеглени и внесени на каса суми в размер на 243 636,12 лв. Относно документирането на плащанията в брой и тяхното отразяване по кредита на сметка 501, съдът възприема изчисленията на допълнителната ССЧЕ. Наред с това, следва да се отбележи, че липсата на документи за разходи, свързани с дейността на дружеството, само по себе си не представлява скрито разпределение на печалба по смисъла на чл. 19, ал. 2 ДОПК във връзка с § 1, т. 5 от ДР на ЗКПО. По делото не са налице доказателства, че изтеглените от банковата сметка на дружеството сума е изплатена или разпределена под каквато и да било форма в полза на Д. Х.. Само поради факта, че сумите по банковата сметка не е налична към момента на образуването срещу главния длъжник изпълнително производство, не може да се приеме, че е извършено скрито разпределение на печалба в полза на управителя на дружеството, доколкото липсват доказателства за разходването им за лични нужди. Напротив, направените служебни справки в Агенцията по вписванията и КАТ не установяват извършени през периода от ревизираното лице покупки на движимо и недвижимо имущество.

По отношение следващата кумулативна предпоставка за ангажиране отговорността на жалбоподателя, а именно установяването на невъзможност за събиране на вземането, съдът намира, че същата не е доказана, тъй като липсва установяване на момента, от който е настъпила невъзможността задълженията на дружеството да бъдат погасявани. Този факт е от особено значение, тъй като отговорността на лицето по чл. 19 ДОПК е субсидирана и възниква едва от момента, в който се установи, че задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски не могат да бъдат събрани от лицето по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК. Освен това, законът изисква невъзможността за събиране на публичните задължения да е резултат именно и единствено от действията на ревизиращия субект, а такива доказателства в случая липсват. Обстоятелството, че при налични неизплатени публични задължения, управителят е изразходвал средства, вместо преди това да се изплатят задълженията на дружеството, не ангажира автоматично отговорността му по чл. 19, ал. 2 ДОПК. Необходимо е да установи, че към момента на разходване на паричните суми и в резултат именно на това разходване, имуществото на дружеството е намаляло и по тази причина не са погасени публичните му задължения, каквото доказване не направи ответника по делото. Връзката, която изисква разпоредбата на чл. 19, ал. 2 ДОПК не е просто между плащанията и възникването на публичните задължения, а между плащането и несъбираемостта на тези публични задължения. Самите ревизиращи констатира, че през 2014 г., 2015 г. и 2016 г. дружеството не е било в затруднено финансово положение и няма задължения към доставчици и кредитори в

големи размери. По ГДД дружеството е отчетело положителни финансови резултати - счетоводна печалба в размер на 12 273,74 лв. за 2016 г., която се е повишила през следващата година на 12 937,09 лв. Т.е. за тези периоди не може да се каже, че е налице невъзможност за събиране на публичните вземания. Що се отнася до изпълнителното дело, освен констатацията в РД, че вземането е трудно събираемо, няма данни какви изпълнителни действия са предприемани от 2016 г.

С оглед всичко изложено, съдът намира, че по делото не се доказва осъществяването на всички елементи от фактическия състав на отговорността по чл. 19, ал. 2 ДОПК и с РА незаконосъобразно е установено задължение на жалбоподателя по този ред. Незаконосъобразно е начислено и акцесорното задължение за лихви.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р-22221718008085-091-001/20.09.2019 г., поправен с РА за поправка № П-22221719168887-003-001/11.10.2019 г., издадени от И. М. Р. – орган възложил ревизията, и Д. Н. К. - ръководител на ревизията, потвърден изцяло с Решение № 409/16.08.2020 г. на директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" С. при Централно управление на Национална агенция за приходите.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му.

Препис от решението да се връчи на страните по реда на чл. 137 АПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК.

СЪДИЯ: